

Statsens Toldindtægter vil kunne opnaas en ret betydelig Fordel ved en fornuftig Omlægning af Sætserne o. s. v.

Naar jeg nævnedes før, at Formen for Skattereformen, hvad angaar Indkomst- og Formueskatten, er saa godt som uforandret fra i Fjor, vil jeg dertil føje, at den jo ogsaa som Følge deraf har de Ulemper, som jeg tidligere har haft Lejlighed til at paatale, og som navnlig bestaa deri, at det overhovedet er en personlig Indkomst- og Formueskat, der agtes paalagt, og ikke en Beskatning efter Indtægtskildesystemet. Jeg har tidligere ret udførligt talt om denne Ting og skal ikke nu komme ind derpaa igen, men jeg kan naturligvis kun med et Suk frafalde Tanken om Kildebeskatningen, da det upaatvivleligt er den eneste mulige Skatteform, naar man vil være sikker paa at faa alle de Skatteobjekter, der overhovedet findes, frem til Beskatning. Det er sikkert ikke muligt at finde en saa retfærdig Skatteform for Skatten paa Kapital og Kapitalindtægt som netop Kildebeskatningen. Derom kan der vist ikke tvistes, men jeg ved meget godt, ogsaa ifølge de Forhandlinger, som fandt Sted i Skattelovsfællesudvalget i afvigte Rigsdagssamlings Slutning, at det er haabløst at komme ind paa Tanken derom, og jeg skal derfor lade den ligge. Men jeg skal dog hævde, og deri er jeg i fuld Overensstemmelse med det høje Ting oven over, at jeg fremdeles anser det for den eneste rigtige Beskatningsform. Nu skulle vi ind paa Formue- og Indkomstkatten — derom er jeg overbevist, at alle ere enige — og naar vi skulle det, erkender jeg, at saa kan det Princip, hvorpaa det nuværende Forslag er bygget, ikke være i væsentlig Grad anderledes, hvis man vil opnaa den tilsigtede Totalindtægt af de ny Skattelove, nemlig ca. 8¼ Mill. Kr. Et andet Punkt, jeg har været meget misfornøjet med tidligere og er det fremdeles — om end i noget mindre Grad — er Maaden, hvorpaa Skatten skal paalægges og opkræves. Der kan siges, hvad der siges vil om den Ting, saa er det dog sikkert, at det Arbejde, som derved paabyrdes samtlige Kommuner, saavel Købstads- som Landkommuner, vil blive ganske overordentlig betydeligt. Men jeg skal for øvrigt indrømme, at det Forslag, som nu foreslaas gennemført, er en ikke ringe Lempelse fra, hvad der blev foreslaaet i Fjor derigennem, at det er sammenknyttet med Forslaget om Ejendomsskyld, som jo nødvendigvis kræver en Vurdering af samtlige Ejendomme i Landet — det paabyrdes lige-

frem i Lovforslaget om Ejendomsskyld — og denne Vurdering fritager samtlige Kommuner i By og Land for enhver Vurdering af de paagældende Ejendomme og letter derved meget betydeligt Tilvejebringelsen af et Grundlag for Skattepaaligningen. Det erkender jeg, men det skal nok alligevel vise sig, at det Arbejde, som vil blive forlangt af de kommunale Raad, vil blive saa meget betydeligere, at de Røster, som allerede ere komne frem om et delvist Vederlag, Gage, Løn eller hvad man vil til de kommunale Raads Medlemmer, vil sikkert blive mere højlydt for Fremtiden, naar først denne Skattereform er gennemført. En anden betydelig Indvending, som jeg havde mod Skattekommissionens Forslag i Fjor, nemlig den aldeles umotiverede Skattepaaligning efter Formue og Indkomst paa Aktieselskaber og lignende, den er — og det er jeg meget glad ved — i væsentlig Grad forringet i Aar, idet der paa dette Punkt er foretaget en meget betydelig Forbedring fra Lovforslaget fra i Fjor. Men saa længe der staar en Rest tilbage af denne Dobbeltbeskatning til Staten, saa længe er der efter min Formening en Uret, som bør ændres. Det er efter mit Skøn ganske umuligt at motivere en Dobbeltbeskatning til Staten paa nogen som helst Maade; enhver Motivering vil slaa Klik. Jeg har heller ikke hørt noget som helst fremsat i saa Henseende, som har haft blot den allermindste overbevisende Kraft. Det er ganske indlysende, at naar man til Staten paalægger et Aktieselskab Skat enten paa Formue eller Indkomst og bagefter til sidste Øre paalægger en Skat paa Formue og Indkomst paa de Aktionærer, som udgøre Selskabet, hver for sig, vil det uundgaeligt blive en Dobbeltbeskatning af den Beskaffenhed, at der ikke kan gives nogen som helst Motivering derfor. Jeg betoner udtrykkeligt, at jeg siger en Skat til Staten. Jeg erkender lige saa villigt, og det har jeg altid erkendt, at hvorvel en Skat paa Aktieselskaber til Kommunerne ogsaa er en Dobbeltbeskatning, er der dog ingen anden Vej at gaa. Det kan ikke undgaas, at man der maa komme til denne Dobbeltbeskatning, idet man først beskatter Selskaberne og bagefter deres Aktionærer af den samme Indkomst. Men jeg kan ikke rigtig indse Grunden til denne Uret, naar der er Tale om Skat til Staten. Der skulde fornuftigvis alle staa lige. Jeg erkender dog, at der er sket meget betydelige Lempelser fra i Fjor, dels i Bestemmelsen under § 6. f. og dels i § 8, sidste Stykke, og § 10. Men jeg maa dog